

Poslední generace planety Země

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

V této a dalších přednáškách se budeme zabývat otázkou, jestli je tzv. teologie poslední generace biblická pravda anebo se jedná o scestné učení, jak mnozí tvrdí. Dokonce o tom věhlasní bratři teologové napsali několik knih. Jedna z nich, taková, řekl bych, hlavní byla přeložena i do slovenského jazyka s názvem Boží charakter a poslední generace. V těchto knihách se nás bratři snaží chytrým způsobem přesvědčit o názorech a pohledech, které bych označil za evangelikální, z perspektivy adventizmu v mnoha případech nepřijatelnou teologii. Když jsou takové knihy napsány teology z Andrews a jiných univerzit a podporovány a šířeny vedoucími činovníky církve, mohlo by se zdát, že se jedná o oficiální postoj církve. To tak ale není. Připomínám teologickou krizi kolem kontroverzních teologů Desmonda Forda a Roberta Brinsmeada v 70. letech minulého století. Oba byli známými a věhlasnými teologickými osobnostmi. Brinsmead se později vzdal víry ve svatyni, inspiraci EGW a soboty. Ford, kterému bylo v roce 1980 odňato pověření kazatele, odmítl myšlenku vyšetřujícího soudu a knihy Ellen Whiteové bylo, podle jeho názoru, dobré číst pro vlastní pobožnost, ovšem teologickou autoritu pro něj neměla. Mnozí jsou přesvědčeni – včetně mně, že dnes, po své smrti, má teologie Desmonda Forda na adventizmus větší vliv, než v době, kdy žil. My si musíme uvědomit, že adventizmus je, obzvlášť v současné době, pod masivním útokem nepřítelů spasení. A to jak z venku, tak i zevnitř.

Pojďme si teď stručně říci, co vlastně tzv. teologie poslední generace učí. Tento názor učí, že Bůh bude mít na této zemi těsně před druhým příchodem Ježíše Krista svůj lid, který bude zrcadlit Jeho charakter. To znamená mimo jiné, že v Boží moci zvítězí nad svými hříchy.

Římanům 8:18-19 ¹⁸Mám totiž za to, že naše nynější utrpení nejsou srovnatelná se slávou, která se na nás má zjevit. ¹⁹Všechno stvoření s toužebným očekáváním vyhlíží zjevení Božích synů.

Apoštol Pavel, když psal tyto verše, přesně věděl, co to znamená trpět pro Krista a jeho království. Ale to utrpení se nevyrovná slávě, která se má zjevit na Božím lidu. Pavel zde hovoří o budoucím zjevení Boží slávy při druhém příchodu Ježíše Krista, kterou ale budou sdílet i jeho následovníci. **List Koloským 3:4** Až se ukáže Kristus, váš život, tehdy se s ním ve slávě ukážete i vy.

1. List Janův 3:2-3 ²Milovaní, teď jsme Boží děti, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je. ³Každý, kdo k němu upíná tuto naději, usiluje být čistý, jako je čistý on.

Kristovi věrní následovníci budou sdílet Jeho slávu, protože Mu budou podobní tak, jako když zrcadlo reflektuje podobu toho, který se do něho dívá.

2. List Korintským 3:18 My všichni s odkrytou tváří jako v zrcadle odrážíme Pánovu slávu a tehdy jsme Pánovým Duchem proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.

V současné době existují v CASD dva názory týkající se poslední generace. Obě skupiny se shodnou na několika společných bodech.

1. Doba milosti bude ukončena **před** druhým příchodem Ježíše Krista.
2. Po ukončení doby milosti zažije tento svět dobu soužení, kterou si nedovede nikdo představit.
3. Bůh bude mít věrný ostatek - 144 000 -, který v tomto období zachová naprostou věrnost Pánu Ježíši.
4. Během této doby budou mít Boží věrní lidé stále svou hříšnou lidskou přirozenost.
5. Bůh neodstraní hříšnou přirozenost poslední generace, dokud se při druhém příchodu toto smrtelné, porušené tělo nezmění na podobu Kristova oslaveného těla.

Tyto dvě skupiny však mají odlišný názor na dvě základní spolu související otázky:

- 1. Bude se Ježíš i po ukončení doby milosti přimlouvat za hříchy věrného ostatku?**
- 2. Bude věrný ostatek v tomto období žít, aniž by hřešil – ať už činy, slovy nebo myšlenkami?**

V obou těchto pohledech, nebo názorech je skryto potenciální nebezpečí: Na jedné straně hrozí těm, kteří věří v úplné vítězství nad hříchy před ukončením doby milosti, že propadnou perfekcionismu a fanatismu. Mohli by být pyšní a kritizovat ostatní, kteří podle jejich názoru ještě nedosáhli v duchovních věcech tak „vysoké úrovně“, jako oni. To pochopitelně není správné.

Nebezpečí druhého pohledu spočívá v tom, brát hřích na lehkou váhu. Tedy ospravedlňovat, zdůvodňovat a omlouvat další hřešení Božího lidu zděděnou padlou lidskou přirozeností, kterou jsme podědili od Adama po jeho pádu do hříchu. A také tím, že jsme si všichni vypěstovali a kultivovali hříšné sklony a návyky. Velké nebezpečí tohoto názoru, který podle mého odhadu dnes zastává většina členů CASD spočívá v tom, že hříšná lidská přirozenost je podle těchto lidí tak silná, že ani Bůh ve své všemohoucnosti a uschopňující milosti nám nemůže dát totální vítězství nad našimi hříchy. Jinými slovy je to názor, že budeme hřešit až do druhého příchodu Pána Ježíše dokud neodstraní naši hříšnou přirozenost.

Co, kdo a kdy

Co máme na mysli, když řekneme poslední generace? Kdo bude do ní patřit a kdy budou žít? O poslední generaci jasně hovoří kniha Zjevení která je označuje jako 144 000. Tito lidé přežijí nejhorší dobu soužení v lidských dějinách a vyjdou z ní jako vítězové.

Zjevení 15:2-4 ²Uviděl jsem jakoby skleněné moře smíšené s ohněm a také ty, kteří zvítězili nad šelmou, nad jejím obrazem a nad číslem jejího jména. Stáli na tom skleněném moři, měli

Boží loutny ³a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu: "Veliké a předivné jsou tvé skutky, Pane Bože Všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou tvé cesty, Králi národů! ⁴Kdo by tě nectil, Pane, kdo by tvé jméno nechválil? Vždyť ty jediný jsi svatý! Všechny národy přijdou a před tebou se skloní, neboť tvé spravedlivé soudy byly zjeveny!"

Tato skupina lidí bude na konci doby soužení vzata do nebe aniž by okusila smrt.

Daniel 12:1 je klíčový verš, který poskytuje kontext pro naši diskusi o poslední generaci. Není náhodou, že EGW začíná kapitolu o „době soužení“ v knize Velký spor věků citováním tohoto verše. Přečteme si teď tento text.

Daniel 12:1 "V tom čase povstane Michael, veliký kníže a tvého lidu ochránce. Čas soužení tehdy nastane, jaké dosud nebylo od chvíle, kdy se stali národem. V tom čase bude tvůj lid zachráněn – každý, kdo je zapsán ve knize.

Zaměříme se teď na jednotlivé části tohoto textu.

1. Výraz „v tom čase, nebo v té době“ nás vrací zpět ke 44 verši 11 kapitoly, kde zprávy z východu a severu rozzuřili krále severu – papežský systém a proto chce zničit poslední generaci Božího lidu. Proti této generaci bude vydán dekret smrti za jejich věrnost Bohu. Ty zprávy z východu jsou, v krátkosti řečeno, poselství tří andělů ze Zjevení 14, a to vše souvisí s Andělem ve Zjevení 7:2, který zapečetňuje Boží lid na jejich čelech, a s výzvou anděla ve Zjevení 18, který nabádá lidi, aby vyšli z tzv. Babylonského systému.

Daniel 11:44 Vtom ho však vylekají zprávy z východu a ze severu. S velikou zuřivostí vyrazí, aby pobil a vyhladil mnohé.

2. Jméno „Michael“ znamená „kdo je jako Bůh?“ a týká se Ježíše. To je důležitý fakt, protože téměř celý svět v této době bude říkat, „kdo je jako ta šelma a kdo s ní může vést válku“?

Zjevení 13:3-4 ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně zraněná, ale její smrtelná rána se uzdravila. Celá země šla v úžasu za tou šelmou ⁴a lidé se klaněli draku, který dal té šelmě moc; klaněli se i šelmě se slovy: "Kdo je podobný té šelmě? Kdo s ní může bojovat?" Tato šelma je opět symbolem Římského papežského systému. To je ale studium samo pro sebe.

Kníže Michael jim odpoví: „Kdo je jako je Bůh s ní může bojovat“ Ale o tom si řekneme později více.

3. Co znamená výraz „povstat“? Pokaždé, když se tento výraz v knize Daniel objeví, tak popisuje okamžik, kdy král začne vládnout nad svým královstvím. Jako příklad nám poslouží **Daniel 8:22-23** ²²To, že se zlomil a místo něj **povstaly** čtyři jiné, znamená, že z jeho národa povstanou čtyři království, ale ne s jeho silou. ²³Ke konci jejich kralování povstane k dovršení vzpoury král nesmírně surový a záludný.

To znamená, že když Michael povstane, tak končí jeho přímá služba velekněze a Ježíš začne vládnout nad svým budoucím královstvím. Nemůže však začít vládnout, dokud vyšetřující soud neodhalí, kdo do Jeho království patří.

Daniel 7:13-14 a Daniel 8:14 popisují událost, kdy Ježíš přešel 22. října 1844 z prvního do druhého oddělení nebeské svatyně, aby zahájil proces, který odhalí, kdo bude patřit do Jeho království. A to si teď přečteme.

Daniel 7:13-14 ¹³Potom to noční vidění pokračovalo: Hle, přichází s nebeskými oblaky synu člověka podobný. Před Odvěkého předstoupil, před jeho tvář ho přivedli. ¹⁴Byla mu dána vláda, sláva i království, aby jej ctili všichni lidé, národy i jazyky. Jeho vláda je věčná – nikdy neskončí, jeho království se nezhroutí!

Daniel 8:13-14 ¹³Potom jsem slyšel mluvit jednoho svatého a jiný svatý se ho zeptal: "Jak dlouho potrvá, co bylo v tom vidění – ta otřesná vzpoura, zrušení každodenní oběti, vydání svatyně a pošlapání vojska?" ¹⁴"Bude to 2 300 večerů a jiter," odpověděl mu. "Pak bude svatyně znovu obnovena."

Povstání Michaela v Danielovi 12:1 popisuje okamžik, kdy soudní proces bude ukončen.

Daniel 12:1 "V tom čase povstane Michael, veliký kníže a tvého lidu ochránce. Čas soužení tehdy nastane, jaké dosud nebylo od chvíle, kdy se stali národem. V tom čase bude tvůj lid zachráněn – každý, kdo je zapsán ve knize.

Daniel 8:14 tedy popisuje začátek procesu vyšetřujícího soudu, který odhalí, kdo patří do Božího království a kdo ne a Daniel 12:1 nás zavede k okamžiku, kdy tento proces skončí.

Když proces skončí, Michael povstane, neboli začne vládnout nad svým královstvím, protože soud ukázal, kteří lidé mohou být součástí Jeho království a kteří ne. Pán Ježíš přece sám říká, že ne každý vejde do Jeho království.

Matouš 7:21 Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce v nebesích.

Dokud ještě trvá doba milosti a lidé mohou ještě přijmout Ježíše za svého Spasitele, tak má Ježíš na sobě kněžské roucho a přimlouvá se v nebeské svatyni u svého Otce za hříšné lidi, kteří činí pokání.

List Židům 8:1-2 ¹To hlavní, o čem tu mluvíme, je ovšem to, že máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Velebnosti v nebesích. ²On je služebníkem té pravé svatyně – stánku, který nepostavil člověk, ale Hospodin.

List Židům 4:14-16 ¹⁴Když máme tak úžasného velekněze – Božího Syna Ježíše, který vešel až do nebe – držíme se pevně svého vyznání. ¹⁵Nemáme ovšem velekněze neschopného cítit s našimi slabostmi, ale takového, který byl v každém ohledu zkoušen jako my, avšak zůstal bez hříchu. ¹⁶Proto přistupme k trůnu milosti se smělou důvěrou, abychom došli milosrdenství a našli milost, když potřebujeme pomoci.

Když však Ježíš svou přimluvnou službu ukončí, tedy povstane, vymění svůj kněžský oděv za oděv královský známý také jako oděv pomsty.

EGW. EW, str. 36 "Národy se nyní rozzlobily, ale když náš velekněz dokončí svou práci ve svatyni, vstane, oblékne si oděv pomsty a poté bude vylito sedm posledních ran."

EGW. EW, str. 281 "Potom jsem viděla, jak Ježíš odložil svůj kněžský oděv a oblékl se do královského šatu. Na Jeho hlavě bylo mnoho korun, jakoby korun v korunách. Byl obklopen andělskými zástupy, když opustil nebesa."

Zjevení 19:11-14 ¹¹Uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kůň, a ten, který na něm seděl, se jmenoval Věrný a Pravý, jenž spravedlivě soudí i bojuje. ¹²Jeho oči byly jako plamen ohně, na hlavě měl množství korun a měl napsané jméno, které nezná nikdo kromě něj. ¹³Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží. ¹⁴Za ním jela nebeská vojska na bílých koních, oblečená bílým a čistým kmentem. A ještě verš **16**: Na svém rouchu a na boku má napsané jméno: KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.

Jak můžeme vidět, tak se Ježíš vrací na Zemi oděný jako král. Před tím byl oděn jako velekněz. Je tedy logické říci, že se musel před svým návratem převléknout.

Navzdory tomu, co si mnozí myslí, Ježíš nepřijme království od svého Otce při Jeho druhém příchodu. Když pozorně čteme knihu **Daniel 7:13-14** tak je jasné, že Ježíš přichází k Věkovitému, tedy svému Otci v nebi, aby přijal království. Až bude vyšetřování životů mrtvých i živých věřících dokončeno, tak Ježíš převezme království, protože počet jeho poddaných bude naplněn.

EGW. EW 280. Zatímco Ježíš sloužil ve svatyni [před ukončením zkušební doby, neboli doby milosti], probíhal soud pro spravedlivé mrtvé a poté pro spravedlivé živé. [Když byla zkušební doba uzavřena] přijal Kristus své království poté, co vykonal smíření za svůj lid a vymazal jejich hříchy. Bylo rozhodnuto, kdo bude součástí Jeho království. Beránkova svatba (stejně jako přijetí království) byla završena. A všechna království pod celým nebem byla dána Ježíši a dědicům spásy a Ježíš měl vládnout jako Král králů a Pán pánů.“ Zde jasně vidíme narážku na **Zjevení 19:16**.

V několika svých podobenstvích Ježíš učil, že před svým druhým příchodem přijme království v nebi, kde se rozhoduje o tom, kdo bude součástí Jeho království. Zmíníme jen tři.

A. Lukáš 19:12 "Určitý šlechtic [Ježíš] odešel do vzdálené země [nebe], aby pro sebe přijal království [od Otce] a vrátil se [druhý příchod]."

V tomto podobenství šlechtic představuje Krista, vzdálená země je nebe a návrat je Jeho druhý příchod. Je zřejmé, že Ježíš nejdříve přijme své království v nebi, než se vrátí na Zem, aby k sobě vzal svůj lid.

B. V Matoušově evangeliu 22:1-14 najdeme podobenství o hostině a svatebním oděvu. V tomto podobenství jde o to, že zatím co se káže evangelium, tak se zkoumají svatební šaty všech těch lidí, kteří se hlásí k Ježíši Kristu jako ke svému Spasiteli, aby se určilo, kdo skutečně může být občanem Jeho království. Svatební šat zde stojí zástupně pro charakter člověka. Prohlídka svatebních šatů začala podle proroctví Daniela 8:14 v roce 1844. Nejdříve

jsou zkoumány životy, biblickou řečí řečeno svatební oděvy všech, kteří zemřeli a pak se přejde ke zkoumání šatů těch, kteří žijí. Je absurdní si myslet, že by Bůh zkoumal oděvy poté, co všichni, kteří tvrdili, že milují Ježíše, jsou v nebi. Bůh by přece nevracel lidi na Zem poté, co je vzal do nebe, kdyby se dodatečně zjistilo, že tam nemohou být.

C. V Lukášově evangeliu 12:35-37 najdeme text, kde je přijetí do Božího království připodobněno svatbě, která se koná v nebi dříve, než se Ježíš vrátí:

Lukáš 12:35-37 ³⁵"Mějte přepásaná bedra a rozsvícené lampy. ³⁶Bud'te jako lidé očekávající, kdy se jejich pán vrátí ze svatby, aby mu otevřeli, hned jak přijde a zatluče. ³⁷Blaze služebníkům, které pán při svém příchodu zastihne bdící. Amen, říkám vám, že se opáše zástěrou, posadí je za stůl, přistoupí a bude jim sloužit.

V tomto podobenství máme tři po sobě jdoucí události: 1. Svatba / přijetí království v nebi. 2. Ježíšův návrat na Zemi ze svatby. 3. Svatební hostina, kdy se spasení lidé posadí ke společnému jídlu s Ježíšem v nebi.

To, že v nebeské svatyni nebude žádný příměluce v okamžiku, kdy skončí doba milosti je fakt, který zmiňuje i **EGW. v knize GC na str. 614** poté co cituje verš Daniel 12:1. A tam říká: „Až Kristus opustí nebeskou svatyni, zahalí obyvatele Země temnota." V té strašné době budou muset žít spravedliví věřící před svatým Bohem **bez příměluce**. Moc která dosud zadržovala bezbožné, přestane působit a Satan získá úplnou nadvládu nad zatvrzelými lidmi. Boží trpělivost skončila. Svět odmítl Boží milost, pohrdl Jeho láskou a pošlapal Boží zákon. Bezbožní lidé zašli za hranici Boží milosti. Boží Duch, kterému tak tvrdošíjně vzdorovali, od nich odstoupil. Nebude je chránit Boží milost a budou vydáni napospas satanu, který pak zaveče obyvatele světa do závěrečné velké doby soužení. Boží andělé přestanou bránit průchodu lidských vášní – uvolní se všechno zadržované napětí. Celý svět bude zatažen do zkázy, jež bude děsivější, než byla zkáza starého Jeruzaléma.“

EGW. GC. str. 424 „Až se Kristus přestane přimlouvát za lidstvo v nebeské svatyni, Budou muset lidé žijící na zemi stát před tváří svatého Boha **bez prostředníka**. Jejich šat musí být bez poskvrny, jejich povaha musí být očištěna od hříchu krví Pána Ježíše. Prostřednictvím Boží milosti a vlastním vytrvalým úsilím musí zvítězit v boji se zlem.“

Ted' si přečteme dvě pasáže z knihy Zjevení, které popisují konec doby milosti.

Zjevení 22:10-12 ¹⁰Potom mi řekl: "Nezapečet'uj slova proroctví této knihy, neboť ten čas je blízko. ¹¹Kdo škodí, ať škodí dál, a kdo je špinavý, ať se dál špiní. Spravedlivý ať dál koná spravedlnost a svatý ať se dál posvěcuje." ¹²"Hle, přijdu brzy a má odplata se mnou, abych odplatil každému podle jeho skutků.

Zjevení 15:5-8 ⁵Potom jsem spatřil, jak se v nebi otevřel chrám stánku svědectví. ⁶Z chrámu vyšlo sedm andělů, kteří měli těch sedm ran, a byli oblečeni běloskvoucím plátnem a na prsou byli přepásáni zlatými pásy. ⁷Jedna z těch čtyř bytostí dala těm sedmi andělům sedm zlatých číší plných hněvu Boha živého na věky věků. ⁸Chrám se naplnil dýmem od Boží slávy a od jeho moci; nikdo nemohl vejít do chrámu, dokud se nevykoná sedm ran těch sedmi andělů.

V tomto textu již nemůže žádný člověk tzv. vstoupit do svatyně svatých, aby se za něj Kristus přimlouval. Jedná se tedy o ukončení doby milosti. Z chrámu vycházejí andělé, aby na zatvrzelé lidstvo vylili sedm posledních ran. To bude strašná doba soužení. Kdyby Boží lid nebyl chráněn před útoky krále severu, neboli papežského systému, tak by byl úplně vyhlazen.

4. V knize Daniel 12:1 ale Michael, což je Ježíš, povstane, aby bránil svůj lid. **Žalm 109:31**
Po pravici ubožáka se totiž postavil, aby ho před jeho soudci zachránil!

Bůh totiž jako dobrý pastýř brání své ovce. Jako dobrý ženich chrání svou nevěstu. Jako dobrý vládce chrání své služebníky. Z Ježíše přímlovce se stane obránce Jeho lidu. Ačkoli Boží lid bude muset stát bez prostředníka za hřích, nebude stát bez obránce. Žalm 91 to říká jasně!

Žalm 91:1-4 ¹Ve skryší Nejvyššího kdo přebývá, ve stínu Všemohoucího bude spočívat. ²Hospodinu řeknu: "Jsi mé útočiště, můj hrad, můj Bůh, na něhož spoléhám!" ³Jistě tě vysvobodí z lovcovy pasti, z morové rány nejprudší. ⁴Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly najdeš bezpečí, štít jeho věrnosti tě obklopí!

5. V knize Daniel 12:1 je řečeno, že **V tom čase povstane Michael, veliký kníže a tvého lidu ochránce**. Danielův lid byli židé. Někdo by mohl namítnout, že tento text se vztahuje pouze na židy. Ovšem tento text hovoří o době konce a jedná se o celosvětovou událost. Musí se tedy jednat o duchovní Izrael.

Otázka, kterou si je třeba položit, je tato: Jaký princip nám dává právo říci, že výraz „tvůj lid“ v Danielovi 9:15,16,24 a 10:14 (70 týdnů je určeno „pro tvůj lid a tvé město“) odkazuje na Danielův doslovný lid, zatímco „tvůj lid“ v Danielovi 12:1 odkazuje na duchovní, celosvětový Izrael v době konce?

A dále proč je pojem „svatá hora“ v Danielově modlitbě (Daniel 9:16,20) odkazem na doslovnou horu Sion na Středním východě, zatímco v Danielovi 11:45 platí stejný výraz pro duchovní celosvětovou horu Sion, kde se shromažďuje Boží ostatek? Odpověď na tyto otázky najdeme, když pochopíme, že hebrejská teokracie byla místní, časově ohraničená událost. Takže „Izrael“ byl doslovný Izraelský národ žijící na konkrétním místě a Bůh s ním stále pracoval jak jenom to šlo. Když však v roce 34 našeho letopočtu zabitím Štěpána teokracie skončila, tak musíme pochopit, že slovo „Izrael“ je nutné chápat v duchovním a globálním slova smyslu.

Jan 4:23–24 ²³Přichází chvíle, a už je tu, kdy praví ctitelé budou uctívat Otce v duchu a v pravdě. Takové totiž Otec hledá, aby ho uctívali. ²⁴Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, ho musí uctívat v duchu a v pravdě."

2. list Korintským 1:21-22 ²¹Ten, kdo **nás** spolu s **vámi** utvrzuje v Kristu a kdo nás pomazal, je Bůh, ²²který nás také označil svou pečeti a dal nám do srdcí Ducha jako záruku.

List Galatským 3:16 Totéž platí pro ¹⁶zaslíbení dané Abrahamovi a jeho semeni. Písmo tu neříká v množném čísle: "a semenům," ale v jednotném: "a tvému semeni," čímž je míněn Kristus.

26–29 ²⁶Všichni jste se vírou v Krista Ježíše stali Božími dětmi. ²⁷Všichni, kdo jste pokřtěni do Krista, jste se do Krista oblékli. ²⁸Nejde už o to, kdo je Žid nebo Řek, otrok nebo svobodný, muž nebo žena – všichni jste jedno v Kristu Ježíši. ²⁹A když jste Kristovi, jste símě Abrahamovo a dědicové podle zaslíbení.

List Římanům 2:28-29 ²⁸Pravý Žid totiž není ten, kdo je jím zjevně, a pravá obřízka není ta zjevná na těle. ²⁹Skutečným Židem je ten, kdo je jím v nitru a má srdce obřezané Duchem, ne literou. Takový dojde chvály, nikoli od lidí, ale od Boha.

List Římanům 9:6-8 ⁶Ale ne že by Boží slovo selhalo. Ne všichni z Izraele jsou totiž opravdu Izrael. ⁷Ne všichni jsou jeho dětmi jen proto, že jsou símě Abrahamovo. Říká přece: "Tvé símě bude povoláno v Izákovi." ⁸To znamená, že Božími dětmi nejsou děti těla, ale za símě se počítají děti zaslíbení.

Doufám, že po přečtení těchto veršů je jasné kdo je duchovní Izrael.

V **listu Židům 8:8** se dočteme. Bůh ale svůj lid kárá, když říká: Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy uzavřu novou smlouvu s domem Izraele a s domem Judy.

Text nám říká, že Bůh slíbil uzavřít novou smlouvu s izraelským a judským domem. Zdá se, že doslovné čtení tohoto textu naznačuje, že nová smlouva se vztahuje pouze na doslovný Izrael a Judu. Žádný křesťan by však dnes neřekl, že nová smlouva se vztahuje pouze na doslovné Židy. Je zřejmé, že slova „Juda“ a „Izrael“ se duchovně vztahují na všechny, kdo věří v Ježíše. Sám Ježíš o své oběti hovořil jako o krvi nové smlouvy, kterou prolil za mnohé.

Matouš 26:27-28 ²⁷Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: Pijte z něj všichni; ²⁸toto je má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů.

Pojem „tvůj lid“ v knize Daniel 9:15,16,20,24; 10:14 se vztahuje na doslovný Izrael, ale v Danielovi 12:1 se mění na duchovní Izrael. Pojem „Svatá hora“ v Danielovi 9:16 a 20 se vztahuje na doslovný Izrael, zatím co v Danielovi 11:45 se vztahuje na duchovní Izrael, tedy církev.

6. Doba soužení

Klíčový verš pro porozumění doby soužení v Danielovi 12:1 je v Genesis 32:7. V této kapitole byl Jákob hluboce znepokojen, protože slyšel, že jeho bratr Ezau přichází a chce zabít jeho i celou jeho rodinu. To však nebyl jeho hlavní problém. Jákob si stále pamatoval hřích, kterého se dopustil proti svému otci a bratrovi před dvaceti lety. Báł se, že jeho hřích je tak velký, že se nemůže domáhat smluvní ochrany Boha.

Jákob volal k Bohu o vysvobození od pomsty svého bratra (Genesis 32:11). Poté celou noc bojoval s Andělem smlouvy – Michaellem – a zvítězil. **Ozeáš 12:4-6** ⁴Už v lůně chytil svého bratra za paty, jako muž potom s Bohem zápasil. ⁵Zápasil s andělem a zvítězil; s pláčem u něj

tehdy o milost žadonil. Našel jej v Bet-elu a tam s ním promluvil ⁶Hospodin je Bůh zástupů, má jméno Hospodin!

Anděl poté Jákobovi požehnal a dal mu nové jméno, které vystihovalo jeho nový charakter.

Souvislost jasně naznačuje, že tento anděl nebyl nikdo jiný než sám Ježíš Kristus, stejná osoba jako Michael, který se objevuje u Daniela 12:1. Jákob nazval místo, kde se setkal s Andělem, Peniel a vysvětlil důvod: „**viděl jsem Boha tváří v tvář a přežil jsem to.**“ Zuřivost Ezaua proti jeho bratrovi je předobrazem, který se naplní v celosvětovém měřítku v Danielovi 11:44–12:1. Tam je popsán globální politicko-náboženský systém, který je zastoupen v předobraze Ezauem, který se bude snažit zničit poslední generaci věřícího Božího lidu představeného Jákobem.

Jeremjáš 30:4-10 popisuje ‚dobu Jákobova soužení‘, když se Bůh chystal osvobodit Judu z babylónského zajetí:

Jeremjáš 30:4-10 ⁴Toto jsou slova, která Hospodin promluvil o Izraeli a Judovi. ⁵Tak praví Hospodin: "Slyšíme vyděšený křik – čirá hrůza, žádný klid! ⁶Rozhlédněte se a ptejte se: Copak může muž rodit? Proč tedy vidím všechny muže s rukama na břicho jako rodičky, s popelavými tvářemi? ⁷Běda, bude to hrozný den jako žádný jiný, čas Jákobova soužení – bude z něj ale zachráněn. ⁸Toho dne, praví Hospodin zástupů, zlámu jho na jejich šíji a zpřetrhám jejich postroje, takže už nebudou sloužit cizákům, ⁹ale budou sloužit Hospodinu, svému Bohu, a svému králi Davidovi, kterého jim ustanovím. ¹⁰Neboj se, můj služebníku, Jákobe, a ty, Izraeli, neděs se, praví Hospodin. Hle, zachráním tě z dálné ciziny a tvé potomky z jejich vyhnanství. Jákob se vrátí a odpočine v bezpečí a nikdo už ho nevyděsí.

Jaká bude doba konce?

EGW. Svědectví pro církev, svazek 6, str. 408. Boží Duch, který chrání lidi, se již nyní čím dál více vzdaluje od světa. Vichřice, bouře, neštěstí, požáry, povodně, velké nehody na moři a na zemi následují rychle za sebou. Věda se pokouší to všechno vysvětlit. Avšak znamení kolem nás, jichž neustále přibývá a ohlašují brzký příchod Božího Syna, jsou připisována všemu možnému, jen ne té skutečné příčině. Lidé nemohou rozeznat anděly, kteří drží ty čtyři větry zkázy, aby se nerozpoutaly, dokud nebudou zapečetěni Boží služebníci. Když ale Bůh rozkáže svým andělům, aby větry uvolnili, pak bude válečná vřava, kterou nedovede popsat ani nejbujnější fantazie.

EGW. Rané spisy, str. 280 "Když Ježíš odcházel z nejsvětější svatyně, slyšela jsem cinkání zvonků na Jeho rouchu; a když odešel, obyvatele země zahalil oblak temnoty. V tom okamžiku neexistoval žádný prostředník mezi provinilým člověkem a uraženým Bohem. Dokud Ježíš stál mezi Bohem a vinným člověkem, působila na lidi moc zdrženlivosti; když se však přestal za lidi u Otce přimlouvát, byla zdrženlivost odstraněna a satan získal nad nekajícími lidmi úplnou kontrolu."

7. Zachránění

Abychom pochopili jak bude Boží lid v době konce zachráněn o čemž hovoří Daniel 12:1, musíme se vrátit ke kapitolám 3 a 6 v knize Daniel. Tyto dvě kapitoly mají mnoho společných bodů a ilustrují zkoušky, víru a osvobození poslední generace. Daniel 3 má blízký vztah s Danielem 12: 1 a Zjevením 13. Ve všech třech kapitolách vytváří občanská moc obraz šelmy, nutí všechny, aby se mu klaněli, a kdo se nepodřídí, bude potrestán smrtí. Ve všech třech kapitolách se objevuje věrný ostatek, který se odmítá podřídít příkazu, a v důsledku toho věrní procházejí ohnivým obdobím soužení, na jehož konci je Ježíš vysvobodí.

Celá třetí kapitola Daniela se točí kolem myšlenky ohrožení a osvobození. **Daniel 3:15** Královská výzva: ¹⁵"Jste teď připraveni, jakmile uslyšíte roh, píšťalu, citeru, harfu, cimbál, buben a všechnu tu hudbu, padnout a klanět se té soše, kterou jsem vyrobil? Jestli se nepokloníte, budete ihned hozeni do rozpálené ohnivé pece! A který bůh by vás mohl zachránit z mé moci?"

Tři Hebrejští mládenci na to králi odpověděli **Daniel 3:17–18** ¹⁷"Jestli nás Bůh, kterého ctíme, bude chtít zachránit, zachrání nás z rozpálené ohnivé pece i ze tvé moci, králi. ¹⁸A i kdyby ne, vezmi na vědomí, králi, že tvé bohy ctít nebudeme a zlaté soše, kterou jsi vztyčil, se nepokloníme."

Král byl tak rozzuřený, že jeho tvář vypadala jako tvář démona. **Daniel 3:19** ¹⁹Nabukadnezar se na Šadracha, Mešacha a Abednega rozzuřil. S tváří zkřivenou vztekem ihned poručil rozpálit tu pec sedmkrát více, než se rozpalovala obvykle,

EGW. to komentuje slovy: "Satanské atributy způsobily, že jeho tvář vypadala jako tvář démona." **Biblický komentář CASD sv. 4, s. 1169**

Daniel 3:24-25 ²⁴Náhle se král Nabukadnezar zděsil. Vstal a ohromen se ptal svých rádců: "Copak jsme nehodili do plamenů tři svázané muže?" "Jistě, Výsosti," odpověděli. ²⁵"Jenže já vidím čtyři muže," on na to, "a rozvázané! Procházejí se v plamenech, vůbec nic jim není a ten čtvrtý vypadá jako boží syn!"

Daniel 3:28 Nabukadnezar tehdy prohlásil: "Požehnán buď Bůh Šadrachův, Mešachův a Abednegův, jenž poslal svého anděla a zachránil své služebníky, kteří se na něj spolehli! Vzepřeli se dokonce i královskému rozkazu a raději by položili život, než aby sloužili a klaněli se jinému bohu, než je jejich Bůh.

Ten anděl byl Boží Syn neboli Michael.

Potom král vydal nelegitimní nařízení **Daniel 3:29** "Proto nařizuji lidem všech národů a jazyků: Kdokoli by se rouhal Bohu Šadrachovu, Mešachovu a Abednegovu, bude rozčtvrcen a jeho dům obrácen v smetiště. Žádný jiný Bůh přece nedokáže zachránit jako tento!"

V Danielovi 6 je klíčovým slovem opět slovo „Zachránit“ Konflikt se týká Božího zákona proti zákonům lidí:

Daniel 6:6-9 ⁶Nakonec si ti muži řekli: "Na toho Daniela nikdy nic nenajdeme, leda by se to týkalo jeho náboženství." ⁷A tak se ti vezíři a satrapové nahrnuli ke králi a zvolali: "Ať žiješ, králi Darjaveši, navěky!" ⁸Všichni královští vezíři, hejtmani, satrapové, rádci a místodržící se usnesli, že by se mělo vydat královské nařízení potvrzující tento výnos: Každý, kdo by se v příštích třiceti dnech modlil k jakémukoli bohu nebo člověku kromě tebe, králi, bude hozen do lví jámy. ⁹Nuže, králi, potvrď ten edikt svým podpisem, aby podle nepomíjivého zákona Médů a Peršanů nemohl být změněn." ¹⁰A tak král Darjaveš ten edikt podepsal.

Daniel nezměnil své modlitební návyky. Nebyl politicky korektní. Naše náboženství by sice mělo být osobní, ale ne soukromé.

Daniel 6:11 ¹¹Když se Daniel dozvěděl, že byl vydán takový předpis, šel domů, kde měl v horní místnosti okna otevřená směrem k Jeruzalému. Třikrát denně tam poklekal, aby se modlil ke svému Bohu a vzdával mu chválu tak jako předtím.

Ve verších **14–24** je opět klíčové slovo je zachránit. ¹⁴Na to králi řekli: "Daniel, ten židovský vyhnanec, si z tebe, králi, ani z ediktu, který jsi podepsal, nic nedělá. Třikrát denně se modlí ty své modlitby!" ¹⁵Když to král uslyšel, velice se zarmoutil. Rozhodně chtěl Daniela zachránit, a usiloval o jeho záchranu až do západu slunce. ¹⁶Tehdy se ale ke králi znovu nahrnuli ti muži a naléhali na něj: "Pamatuj, králi, že podle zákona Médů a Peršanů nemůže být žádný královský edikt ani rozkaz změněn!" ¹⁷Nakonec tedy král vydal rozkaz, ať Daniela přivedou a hodí ho do lví jámy. Král tehdy Danielovi řekl: "Kéž tě tvůj Bůh, jemuž věrně sloužíš, zachrání!" ¹⁸Když pak přinesli kamennou desku a přikryli s ní ústí té jámy, král ji zapečetil svým prstenem i prsteny svých velmožů, aby se na Danielově osudu už nedalo nic změnit. ¹⁹Potom se král odebral do paláce. Odmítl jídlo i obvyklé radovánky a celou noc nespál. ²⁰Ráno hned za úsvitu král vstal a spěchal ke lví jámě. ²¹Jakmile se k ní přiblížil, zavolal sevřeným hlasem na Daniela: "Danieli, služebníku živého Boha! Dokázal tě tvůj Bůh, jemuž věrně sloužíš, zachránit před lvy?" ²²"Ať žiješ, králi, navěky!" odpověděl mu Daniel. ²³"Můj Bůh poslal svého anděla, aby těm lvům zavřel tlamy. Vůbec mi neublížili, neboť jsem byl před Bohem shledán nevinným. A ani tobě, králi, jsem neprovedl nic zlého." ²⁴Král se velice zaradoval a hned přikázal, ať Daniela vytáhnou z jámy. Když ho z té jámy vytáhli, nenašli na něm ani škrábnutí, protože věřil ve svého Boha.

Daniel 6:25-27 ²⁵Na králův rozkaz pak přivedli ty muže, kteří Daniela napadli, a hodili je do lví jámy i s jejich ženami a dětmi. Ještě než dopadli na dno, lvi se na ně vrhli a roztrhali je na kusy. ²⁶Král Darjaveš pak napsal lidem všech národů a jazyků: Hojný pokoj vám! ²⁷Tímto nařizuji, aby všude, kam sahá má královská moc, lidé s bázní a chvěním ctili Danielova Boha. Neboť on je Bůh živý, on trvá navěky. Jeho království se nezhroutí a jeho vláda nikdy neskončí.

8. Kdo je zapsán v knize.

Tato fráze dokazuje, že když skončí doba zkoušky, neboli milosti, tak byli prozkoumány životy žijících spravedlivých věřících lidí, a jejich jména byla uchována v knize života. Kníže

Michael, tedy Ježíš vysvobodí pouze ty, jejichž jména zůstanou zachována v knize života o čemž rozhodne Boží soud. I apoštol Pavel potvrzuje, že existuje kniha života.

List Filipským 4:3 Ano, prosím i tebe, věrný spojeneče, abys jim pomáhal. Bojovaly přece za evangelium spolu se mnou, s Klementem a s mými dalšími spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života.

Izaiáš 4:3 Kdo zůstane na Sionu, kdo bude ponechán v Jeruzalémě, bude tehdy nazýván svatým, totiž každý, kdo je zapsán k životu v Jeruzalémě.

Exodus 32:32-33 ³²Kéž bys jim ten hřích nyní odpustil... A pokud ne, vymaž mne prosím z knihy, kterou píšeš." ³³Hospodin Mojžíšovi odpověděl: "Ze své knihy vymažu toho, kdo proti mně zhřešil.

Zjevení 3:5 Kdo zvítězí, bude se oblékat bílým rouchem a jeho jméno nikdy nevymažu z knihy života, ale vyznám jeho jméno před tváří svého Otce i před jeho anděly.

Žalm 69:28-29 ²⁸Jejich viny jim proto všechny sečti, do tvé spravedlnosti ať nevstoupí. ²⁹Z knihy života ať jsou vymazáni, mezi spravedlivé ať nejsou počteni!

Zjevení 20:12 Potom jsem spatřil mrtvé, malé i velké, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. A byla otevřena ještě jiná kniha, totiž kniha života, a mrtví byli souzeni podle toho, co bylo zapsáno v těch knihách, totiž podle svých skutků.

15 Kdokoli nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

Když začne doba soužení po uzavření zkušební doby, neboli doby milosti, tak jména žijících spravedlivých věřících lidí jsou již v knize nesmazatelně zapsána a zůstanou tam navždy.

Zjevení 3:5 jak jsme již četli jasně říká, že Bůh může vymazat jména z knihy života.

Ellen White popsala situaci poslední generace. **EW 283** "Pro spravedlivé to byla hodina hrozná úzkost. Dnem i nocí volali k Bohu o vysvobození. Navenek se zdálo, že nemají žádnou možnost úniku [Daniel 11,41]. Zlí lidé už začali triumfovat a volali: "Proč vás váš Bůh nevysvobodí [Joel 2,32; Daniel 12,1] z našich rukou? Proč nevystoupíte vzhůru do nebe a nezachráníte si životy?" Svatí je však nevnímali. Stejně jako Jákob zápasili s Bohem. Andělé je toužili vysvobodit [Joel 2,32; Daniel 12,1], ale museli ještě chvíli počkat; Boží lid musel pít z kalicha a být pokřtěn křtem. Andělé, nad nimi dále bděli. Bůh nechtěl dopustit, aby jeho jméno bylo mezi pohany hanobeno [Joel 2:17, 19; 3:11, 12, KJV]. Téměř nadešel čas, kdy měl projevit svou mocnou sílu a slavně vysvobodit [Joel 2:32; Daniel 12:1] své svaté. Pro slávu svého jména vysvobodí [Joel 2,32; Daniel 12,1] každého z těch, kdo na něj trpělivě čekali a jejichž jména jsou zapsána v knize [Daniel 12,1]."

EGW. 4T 495 Satan nabízí lidem království světa, pokud mu nad sebou přenechají vládu. Mnozí to udělají a obětují nebe. Je lepší zemřít než hřešit; lepší mít nouzi než podvádět; lepší hladovět než lhát.

EGW. 5T 53 "Jedině ti, kdo raději zemřou, než aby vykonali špatný skutek, budou shledáni věrnými."

V této přednášce jsme získali první pohled na to jací budou věřící lidé poslední generace, která zažije druhý příchod Pána Ježíše a neokusí smrt a také co je čeká. My budeme v dalších přednáškách toto téma dále a hlouběji studovat.